

នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
នៃអង្គជំនុំជម្រះវិសាមញ្ញក្នុងតុលាការកម្ពុជា

ឯកសារបកប្រែ
TRANSLATION/TRADUCTION
ថ្ងៃ ខែ ឆ្នាំ (Date): 08-Oct-2012, 14:45
CMS/CFO: Uch Arun

ព័ត៌មានពិស្តារនៃករណីកង់កសាវ

សំណុំរឿងលេខ : 00២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជសដ
ដាក់ទៅ : អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង
ថ្ងៃដាក់ : ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២
ភាគីអ្នកដាក់ : សហព្រះរាជអាជ្ញា
ភាសាដើម : អង់គ្លេស

ចំណាត់ថ្នាក់កង់កសាវ

ប្រភេទឯកសារដែលស្នើឡើងដោយភាគីដាក់ឯកសារ: **សាធារណៈ**
ចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារកំណត់ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង: **សាធារណៈ/Public**
ប្រភេទនៃចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារ:
ការពិនិត្យចំណាត់ថ្នាក់ឯកសារបណ្តោះអាសន្នឡើងវិញ:
ឈ្មោះមន្ត្រីដែលបានពិនិត្យ:
ហត្ថលេខា:

ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញានៃ “សំណើរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ
សាលាដំបូងស្វែងរកការបំភ្លឺពី កសបស ទាក់ទងនឹងការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និង សុំដាច់
នូវថ្ងៃទី១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ និងកោះហៅអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសបស
ឱ្យផ្តល់ភស្តុតាងទាក់ទងនឹងការធ្វើបទសម្ភាសន៍នេះ”

អ្នកដាក់ឯកសារ:	អ្នកទទួលឯកសារ:	ចម្លងជូន:
សហព្រះរាជអាជ្ញា: លោកស្រី ជា លាង លោក Andrew CAYLEY	អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង: ចៅក្រម និល ណុន, ប្រធាន ចៅក្រម Silvia CARTWRIGHT ចៅក្រម យ៉ា សុខន ចៅក្រម Jean-Marc LAVERGNE ចៅក្រម យូ ឧត្តរា សហមេធាវីនាំមុខតំណាងដើមបណ្តឹង រដ្ឋប្បវេណី: ពេជ អង្គ	ជនជាប់ចោទ: នួន ជា អៀង សារី ខៀវ សំផន ក្រុមមេធាវីការពារក្តី: លោក សុន អុណ លោក Michiel PESTMAN លោក Victor KOPPE

សំណុំរឿងលេខ: ០០២/១៩-០៩-២០០៧-អវតក/អជសដ

Elisabeth SIMONNEAU FORT លោក អាង ឧត្តម
 លោក Michael G.KARNAVAS
 លោក គង់ សំរុន
 Anta GUISSÉ
 Arthur VERCKEN
 Jacques VERGES

I. សេចក្តីផ្តើម

- ១- សហព្រះរាជអាជ្ញាបានទទួលការជូនដំណឹងនៅថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ អំពីការដាក់ឯកសារមួយ (“សំណើ”) ដោយមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី ដែលស្នើអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង: (១) ស្វែងរកការបញ្ជាក់ពី កសល ប្រាំចំណុចនៃព័ត៌មានទាក់ទងនឹងការស្តាប់ចម្លើយធ្វើឡើងនៅថ្ងៃទី១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ជាមួយ នង សុផង់; (២) ដាក់កំណត់ហេតុដែលមាន ស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីដូចបានពោលខាងលើនេះទៅក្នុងសំណុំរឿង និង(៣) “កោះហៅអ្នកស៊ើបអង្កេតមកផ្តល់ភ័ស្តុតាងទាក់ទងនឹងកាលៈទេសៈនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីនៅថ្ងៃទី១៧ និងទី១៨ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ របស់អ្នកស៊ើបអង្កេតទាំងនោះជាមួយ នង សុផង់”¹(“សំណើ”)។
- ២- សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា មេធាវីការពារក្តីមិនបានបង្ហាញអត្តសញ្ញាណពិភពកុំព្យូទ័រណាមួយដើម្បីជាយុត្តិកម្មសម្រាប់ដំណោះស្រាយតាមប្រភេទណាមួយឡើយ អាស្រ័យហេតុនេះ សំអាងហេតុនៃសេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់មេធាវីការពារក្តី គឺមានកំហុសខ្លះៗ។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានឆ្លើយតបពីមុនរួចហើយទៅសំណើស្រដៀងគ្នានេះ ទាក់ទងនឹង នង សុផង់ ដែលបានធ្វើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តី ខៀវ សំផន²។ សំណើនេះបានស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង “សួរទៅ កសល ឱ្យបញ្ជាក់អំពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី នង សុផង់³។ សហព្រះរាជអាជ្ញាបានឆ្លើយតបថា អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងគួរបដិសេធចោលសំណើនេះ ដោយសារសំណើនេះខកខានមិនបានបង្ហាញឱ្យឃើញនូវកំហុសខ្លះៗណា

¹ E234 សំណើរបស់ អៀង សារី ស្នើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះស្វែងរកការបញ្ជាក់ពី កសល ទាក់ទងនឹងការសួរសំណួរ នង សុផង់ កាលពីថ្ងៃទី១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ និងសុំឱ្យធ្វើការកោះហៅអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសល ដើម្បីផ្តល់សក្ខីកម្មទាក់ទងនឹងកិច្ចសម្ភាសន៍នោះ, ថ្ងៃទី២៧ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ (ចាប់ពីពេលនេះទៅហៅថា សំណើ) ត្រង់ទំព័រ១៥ និងការជូនដំណឹងកាលពីថ្ងៃទី២៨ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ២០១២។

² E224/2 មតិគាំទ្រសំណើរបស់ អៀង សារី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើសំណើទៅការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពឯកសារសម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អៀង សារី កាលពីថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨, ១០ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២។ E224/3 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹង “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ ខៀវ សំផន គាំទ្រសំណើរបស់ អៀង សារី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើសំណើទៅការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពខ្សែអាត់សម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អៀង សារី កាលពីថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨”, ១៨ កញ្ញា ២០១២។

³ E224/2 មតិគាំទ្រសំណើរបស់ អៀង សារី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្វើសំណើទៅការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពឯកសារសម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អៀង សារី កាលពីថ្ងៃទី៨ តុលា ឆ្នាំ២០០៨, ១០ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២, កថាខណ្ឌ៦។

មួយ ដើម្បីយុត្តិកម្មដំណោះស្រាយដែលបានស្នើសុំ។ សំណើសុំភ្លាមនេះគ្មានសំអាងដូចគ្នាដែរ និង ត្រូវបដិសេធពោល។

៣- លើសពីនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា មានការបញ្ជាក់ជាច្រើនលើកច្រើនសារថា សំណើសុំ មិនបានធ្វើឡើងក្នុងបំណងល្អទេ។ ខណៈដែលនេះគឺជាទង្វើករណីឯករាជ្យដែលត្រូវធ្វើសំអាង ដើម្បី បដិសេធពោលលើសំណើនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា នឹងមានការពេញចិត្តជាខ្លាំងបើសិន អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ចេញសេចក្តីសម្រេចដាច់ខាតមួយលើការទាមទារ ទាក់ទងនឹងដំណាក់ កាលនៃកិច្ចស៊ើបសួរក្នុងសំណុំរឿងលេខ០០២ ដែលក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើងច្រើនដល់ពន្ធដារ ពេលថ្មីៗនេះ

៤- សហព្រះរាជអាជ្ញាជំទាស់ទៅនឹងទម្រង់ទាំងអស់នៃសំណើសុំដំណោះស្រាយ របស់មេធាវីការពារក្តី ប៉ុន្តែមិនជំទាស់សំណើសុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះ ធ្វើការសាកសួរអំពីអត្ថិភាពនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយ សាក្សី និង សុផង់ កាលពីថ្ងៃទី១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ទេ ហើយសូមឱ្យដាក់ក្នុងសំណុំរឿងនូវកំណត់ ហេតុណាមួយបែបនេះប្រសិនបើមាន។ នៅពេលមិនមានភ័ស្តុតាងសោះ សក្តីកម្មរបស់ និង សុផង់ មិនមានតម្លៃសមស្រប ហើយថាភ័ស្តុតាងផ្ទាល់មាត់របស់សាក្សីរូបនេះបានគាំទ្រដល់ភាពត្រឹមត្រូវ និងភាពជឿជាក់បានកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់ពីមុនៗមក។ ប្រសិនបើការចតសម្លេងនៃ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយពាក់ព័ន្ធជាមួយនឹងសាក្សីរូបនេះមានអត្ថិភាព នោះការដាក់កំណត់ហេតុ នោះចូលក្នុងសំណុំរឿងជាការសមស្រប។

II. អំណះអំណាង

ក. មេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានបង្ហាញអំពីមូលដ្ឋានសម្រាប់ការទាមទាររបស់ខ្លួន ទាក់ទងនឹង និង សុផង់

⁴ E224/3 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹង “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ ខៀវ សំផន គាំទ្រសំណើរបស់ អៀង សារី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងធ្វើសំណើទៅការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពខ្សែអាត់សម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អឿន តាន កាលពីថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨”, ១៨ កញ្ញា ២០១២, កថាខណ្ឌ២០។

៥- សំណើនេះខកខានមិនបានបង្ហាញឱ្យឃើញពីកំហុសឆ្គងណាមួយ ដើម្បីយុត្តិកម្មលើដំណោះស្រាយ ដែលបានស្នើសុំ ទាក់ទងនឹង និង សុផង់។ ដូចសហព្រះរាជអាជ្ញាបានពន្យល់ជាប់លាប់រួចហើយទាក់ ទងនឹងការទាមទារស្រដៀងគ្នានេះដែរសំណើលើសាក្សីដទៃទៀត⁵ ហើយទាក់ទងទៅនឹង និង សុផង់⁶៖

(១) វិការៈផ្នែកនីតិវិធីណាមួយដែលបានកើតឡើងនៅដំណាក់កាលនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវបានដំណោះ ស្រាយ; (២) ការបង្ហាញខ្លួនរបស់ និង សុផង់ នៅក្នុងតុលាការ ដើម្បីផ្តល់សក្ខីកម្មដែលនៅក្នុង អង្គជំនុំជម្រះសក្ខីកម្មនោះ មេធាវីការពារក្តីអាច និងបានសួរ សាកល្បងលើភ័ស្តុតាងរបស់គាត់ ដើម្បីការពារសិទ្ធិទទួលបានសវនាការដោយត្រឹមត្រូវយុត្តិធម៌របស់ អៀង សារី និង(៣) កំណត់ហេតុ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរបស់ និង សុផង់ ឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាងត្រឹមត្រូវទៅនឹង បទសម្ភាសន៍របស់គាត់ និងអនុវត្តទៅតាមវិធានរបស់ អ.វ.ត.ក។

i. វិការៈផ្នែកនីតិវិធីដូចបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវបានដំណោះស្រាយដោយដីកាដំណោះស្រាយ

៦- សំណើនេះបានផ្អែកលើវិការៈផ្នែកនីតិវិធីដែលបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងកិច្ចស៊ើបសួរ ជាពិសេសពី របៀបនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និង សុផង់ បានធ្វើឡើងដោយអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសចស។ ប៉ុន្តែ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានសម្រេចកាលពីលើកមុនថា “វិធានផ្ទៃក្នុងមិនបានចែងអំពីការសួរដេញដោល ដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃនីតិវិធីនៃការស៊ើបសួរ ក្រោយពេលទទួលបាន សំណុំរឿងនេះទេ”⁷។

⁵ សូមមើល E224/1 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹង “សំណើរបស់ អៀង សារី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងសុំការបញ្ជាក់ពី កសចស អំពីអត្ថិភាពនៃកំណត់ត្រា និងការថតសម្លេងនានាទាក់ទងនឹងការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អៀង ឆាន កាលពីថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨”, ៧ កញ្ញា ២០១២។ E221/1 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តី អៀង សារី ស្នើឱ្យស្តាប់ការបង្ហាញ ភ័ស្តុតាងពីអ្នកបកប្រែផ្ទាល់មាត់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី ភី ភួន លើកទីពីរ ធ្វើឡើងដោយ កសចស, ៤ កញ្ញា ២០១២។

⁶ E224/3 ចម្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹង “សេចក្តីសន្និដ្ឋានរបស់ ខៀវ សំផន គាំទ្រសំណើរបស់ អៀង សារី ស្នើឱ្យអង្គជំនុំ ជម្រះសាលាដំបូងធ្វើសំណើទៅការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សុំការបញ្ជាក់អំពីអត្ថិភាពខ្សែអាត់សម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី អៀង ឆាន កាលពីថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០០៨”, ១៨ កញ្ញា ២០១២។

⁷ E116 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើរបស់ជនជាប់ចោទ នួន ជា ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ (ឯកសារ E51/3, E82, E88 និង E92), ៩ កញ្ញា ២០១១, កថាខណ្ឌ១៧ (ចាប់ពីនេះតទៅហៅថា “សេចក្តីសម្រេចអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ”)។

៧- អនុលោមតាមវិធានទាំងនេះ ការស្នើសុំទាក់ទងនឹងវិការ:ផ្នែកនីតិវិធីអាចដាក់បានតែក្នុងដំណាក់កាល នៅមុនសវនាការប៉ុណ្ណោះ ហើយអង្គជំនុំជម្រះនេះបានរកឃើញថា “ក្របខណ្ឌច្បាប់របស់ អ.វ.ត.ក ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចស៊ើបសួរ គឺមានការការពារតាមនីតិវិធីច្បាប់គ្រប់គ្រាន់ដល់ជនជាប់ចោទ រួមទាំង ឱកាសក្នុងការដោះស្រាយជាមួយសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតលើបញ្ហាផ្សេងៗ និងការធ្វើបណ្តឹង ឧទ្ធរណ៍ទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ លើសេចក្តីសម្រេចនានារបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត ក្នុងករណី ចាំបាច់”⁸។

៨- ការការពារទាំងនេះ រួមបញ្ចូលសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ធ្វើឡើងស្របតាមវិធាន៥៥(១០)។ យ៉ាងណាមិញ ពេលវេលាបានកន្លងផុតទៅយ៉ាងចំណែក ដែលមេធាវីការពារក្តីពឹងផ្អែកទៅ លើ“សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរលើកទីបីរបស់ អៀង សារី”⁹។ សំណើមួយដែលមិនមានកន្លែងណា មួយលើកឡើងពីភាពមិនប្រក្រតីជាក់លាក់ដែលបានចោទប្រកាន់ពាក់ព័ន្ធនឹងបទសម្ភាសន៍សាក្សីឡើយ ហើយថាសំណើសុំណាមួយដែលសម្រេចដោយអង្គបុរេជំនុំជម្រះទោះបីក្នុងករណីណាក៏ដោយ “មិន ប៉ះពាល់ដល់សិទ្ធិរបស់ជនត្រូវចោទដែលត្រូវតែធ្វើទេ ស្របតាមច្បាប់ជាធរមានរបស់ អ.វ.ត.ក ឬ វិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក”¹⁰ឡើយ។ ជាការភ្ញាក់ផ្អើលផងដែរថាមេធាវីការពារក្តីមិនបានយោង សេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅកន្លែងណាមួយទេក្នុងសំណើសុំរបស់ខ្លួន។

៩- ទោះជាយ៉ាងណាក្តី កសល បានធ្វើការឆ្លើយតបទៅនឹង “សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរលើកទី បី”របស់ កសល¹¹¹²។ ជាបន្ថែមពីលើការលើកឡើងអះអាងរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីដែលខុសអំពី ថា កសល បានរំលោភទៅលើវិធាន២៥នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ដូចដែលបានរៀបរាប់យ៉ាងពេញលេញជាង នេះនៅក្នុងអនុផ្នែកII(ក)(iii)ខាងក្រោមនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីខានមិនបានបង្ហាញឱ្យឃើញអំពី ថាតើព័ត៌មានទូទៅដែលពួកខ្លួនបានស្នើសុំនោះគាំទ្របែបដូចម្តេចខ្លះ ដល់ការលើកឡើងអះអាងរបស់ ពួកខ្លួនទាក់ទងទៅនឹង នង សុផង់ នោះទេ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានអះអាងយ៉ាងម៉ឺងម៉ាត់ថា

⁸ E116 សេចក្តីសម្រេចអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ, កថាខណ្ឌ១៨។
⁹ D171 សំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរលើកទីបី របស់ អៀង សារី ចុះថ្ងៃទី២១ ខែឧសភា ឆ្នាំ២០០៩។
¹⁰ D171/4/5 សេចក្តីសម្រេចលើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍របស់ អៀង សារី ប្រឆាំងនឹងការបដិសេធតាមការសន្មតរបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតលើ សំណើលើកទីបីរបស់ អៀង សារី សុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ, ២២ ធ្នូ ២០០៩, កថាខណ្ឌ៩។
¹¹ឯកសារលេខ D171/5 អនុស្សរណៈ : “ សំណើរបស់លោក “ដែលសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ” ស្តីពី, នៅក្នុងចំណោមអ្វីៗដទៃជាទៀត, យុទ្ធសាស្ត្ររបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតទាក់ទងនឹងកិច្ចស៊ើបសួរ, ចុះថ្ងៃទី២១ ឧសភា ២០០៩។
¹² ឯកសារលេខ E234 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌ១៩។

“បើសិនជា កសិករ ផ្តល់ព័ត៌មានដែលបានស្វែងរកសុំនោះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តី នៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះ នៃកិច្ចស៊ើបសួរនៃដំណើរការនីតិវិធី មុខជានឹងមានការត្រៀមលក្ខណៈដើម្បីបង្ហាញជូនថា កិច្ចស៊ើបសួរត្រូវបាន និងកំពុងអនុវត្តនៅក្នុងលក្ខណៈមួយដែលមិនច្បាស់លាស់ និងមិនទៅតាមតាមបទដ្ឋាន”¹³

ហើយ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីនៅមិនទាន់បានទទួលស្គាល់នៅឡើយថា មូលដ្ឋាននៃសំណើសុំរបស់ពួកគេដែលពាក់ព័ន្ធតែទៅនឹងការធ្វើសម្ភាសន៍នឹងសុំផងតែប៉ុណ្ណោះនោះ គឺខ្សែអាត់ថតសម្តែងនៃការធ្វើសម្ភាសន៍នោះដែលពួកគេខ្លួនអាចមានសិទ្ធិចូលទៅពិនិត្យមើលបាន នៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះនៃដំណាក់កាលនៃកិច្ចស៊ើបសួរ¹⁴។ អាស្រ័យហេតុនេះ មិនមានភាពច្បាស់លាស់ទេថា តើព័ត៌មានបន្ថែមពីលើនេះទៀតនឹងមានផលប៉ះពាល់យ៉ាងដូចម្តេចខ្លះមួយចំនួនទៅលើសំណើចំពោះមុខនេះ នៅពេលដែលមេធាវីការពារក្តីខកខានក្នុងការពិនិត្យឡើងវិញទៅលើព័ត៌មានដែលមានស្រាប់រួចហើយសំរាប់ពួកគេនោះ។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានខិតខំព្យាយាមលាក់បំបាំងនូវការខកខានរបស់ពួកគេខ្លួននៅក្នុងការអនុវត្ត ដោយយកចិត្តទុកដាក់ឱ្យបានហ្មត់ចត់ និងក្នុងការធ្វើសំណើពាក់ព័ន្ធមកឱ្យបានទាន់ពេលវេលានៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះនៃកិច្ចស៊ើបសួរដែលនៅពីក្រោយការសន្មតអំពីការខកខានរបស់ កសិករ ក្នុងការមិនបានឆ្លើយតបទៅនឹងសំណើដែលមានលក្ខណៈទូលំទូលាយដែលសុំឱ្យផ្តល់ព័ត៌មានស្តីពីប្រព័ន្ធ និងនីតិវិធីផ្សេងៗដែលសំណើនោះ កសិករ មិនត្រូវបានតម្រូវឱ្យបំពេញតាមដំបូងគេនោះឡើយ។

១០- បន្ថែមលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរតាមវិធាន៥៥(១០) ក្នុងអង្គជំនុំជម្រះនៃកិច្ចស៊ើបសួរ មេធាវីការពារក៏មានសិទ្ធិស្របតាមវិធាន៧៦ ធ្វើសំណើមោឃភាពកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ ឬកិច្ចស៊ើបសួរផ្សេងទៀត និងធ្វើបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ប្រឆាំងនឹងសេចក្តីសម្រេចណាមួយ។ តាមពិត លោកប្រធានក៏បានលើកចំណុចនេះ ដល់មេធាវីការពារក្តីក្នុងអង្គជំនុំជម្រះនៃការសួរដេញដោល និង សុំផង ដែរ¹⁵។ អំណះអំណាងនេះ ដែលដូចជាកម្រិតធនធាន និងកម្រិតជម្រើសក្នុងការផ្តោតទៅលើទិដ្ឋភាពខាងផ្នែកច្បាប់ និងផ្នែកបច្ចេកទេសនៃការស៊ើបសួររបស់មេធាវីការពារក្តី គឺ ទាំងស្រុង មិនអាចឱ្យជឿជាក់បានឡើយ - យ៉ាងហោចណាស់ ក៏មេធាវីការពារក្តីត្រូវមានភាពព្រួយបារម្ភកិច្ចធ្វើការត្រួតពិនិត្យឡើងវិញ

¹³ឯកសារលេខ E234 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១ (ក)។

¹⁴ សូមអានផងដែរឯកសារលេខ E71/1 សេចក្តីសម្រេចលើកក្តីរបស់ អៀង សារី ដែលស្នើសុំឱ្យបើកសវនាការស្តីពីការដឹកនាំកិច្ចស៊ើបសួរ, ចុះថ្ងៃទី ៨ ខែមេសា ២០១១, ទំព័រ២ (“ភាគីនានាអាច ដាក់ជូននូវពាក្យសុំដោយមានការបញ្ជាក់ពីមូលហេតុ អំពីផ្នែកណាមួយនៃដំណើរការនីតិវិធីដែលពួកគេបានចាត់ទុកថា ត្រូវធ្វើមោឃភាពភាពនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះនៃកិច្ចស៊ើបសួរនោះផ្ទាល់តែម្តង និង ...សេចក្តីសម្រេចណាមួយទាក់ទងទៅនឹងពាក្យសុំទាំងនេះត្រូវបានបើកឱ្យប្តឹងឧទ្ធរណ៍នៅចំពោះមុខអង្គបុរេជំនុំជម្រះបាន ដោយអនុលោមតាមវិធានផ្ទៃក្នុង”)។

¹⁵ E1/123.1 ប្រតិចារិក, ៦ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រ៣៤ (“ក្នុងដំណាក់កាលស៊ើបសួរ បើសិនភាគីណាមួយស្នើសុំមោឃភាព ភាគីនោះត្រូវធ្វើដូច្នោះបានតាមរយៈសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត តាមការដាក់បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍សុំមោឃភាពទៅអង្គបុរេជំនុំជម្រះ”)។

ដោយប្រុងប្រយ័ត្នទៅលើប្រភេទនានានៃភ័ស្តុតាងទាំងឡាយណា ដែលមានការទាក់ទងយ៉ាងជាក់លាក់ ទៅនឹងកូនក្តីរបស់ខ្លួន និង ដែលត្រូវបាន និងកំពុងដាក់នៅក្នុងសំណុំរឿង។ ភ័ស្តុតាងប្រភេទនេះ (ដូច ជាក់លាក់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ និង សុផង់ ជាដើម) បង្កើតបានជាការប្រមូលចងក្រងនូវកំណត់ ហេតុនានាដែលមានកម្រិត ព្រមទាំងសម្ភារៈសោតទស្សន៍ផង បានច្រើនជាងការប្រមូលចងក្រងដែល មាននៅក្នុងសំណុំរឿងទាំងមូលដែលមេធាវីការពារក្តីធ្លាប់ បានយោងដល់នោះទៅទៀត

១១- នៅពេលមានការជូនដំណឹងអំពីការបិទកិច្ចស៊ើបសួរ ភាគីទាំងអស់នៅមានឱកាសបន្ថែមទៀតក្នុងការ ធ្វើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរបន្ថែម ហើយការជំទាស់ណាមួយលើសំណើនោះ គឺជាកម្មវត្ថុនៃ បណ្តឹងឧទ្ធរណ៍¹⁶។ មេធាវីការពារក្តីមិនបានស្នើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរណាមួយបន្ថែមឡើយ នៅក្នុង ចំណុចនេះទាក់ទងនឹង និង សុផង់។

១២- បន្ទាប់ពីមានឱកាសទាំងអស់នេះដើម្បីកែតម្រូវក្តីកង្វល់ណាមួយដែលគេអាចដឹងបាន បានកន្លងផុត ទៅដោយមេធាវីការពារក្តីមិនបានប្រើប្រាស់ ដីកាដោះស្រាយក៏បានចេញ។ វិធាន៧៦(៧)ចែងថា៖ “លើកលែងតែជាកម្មវត្ថុនៃបណ្តឹងឧទ្ធរណ៍ ដីកាដោះស្រាយត្រូវតែកែតម្រូវកំហុសនីតិវិធីក្នុងការ ស៊ើបសួរ។ គ្មានបញ្ហាណាមួយដែលពាក់ព័ន្ធនឹងកំហុសនីតិវិធីបែបនេះអាចត្រូវបានលើកនៅចំពោះមុខ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ឬអង្គជំនុំជម្រះតុលាការកំពូលឡើយ”¹⁷។ ហេតុដូច្នោះ វិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អ.វ.ត.ក ចែងច្បាស់ថាការតវ៉ាខាងនីតិវិធីលើកិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវបានកំហិតត្រឹមដំណាក់កាលមុខ សវនាការប៉ុណ្ណោះ។ វាជារឿងចម្លែក និងជាការលាតត្រដាងឱ្យដឹងពីភាពមិនស្មោះត្រង់ប៉ុន្មាននៃ សំណើនេះ ដែលថាមេធាវីការពារក្តីសូម្បីតែវិធាន៧៦(៧) ក៏មិនបានលើក។

១៣- កិច្ចដែលបានស្នើឡើងដោយមេធាវីការពារក្តីស្វែងរកការស្តាប់ចម្លើយរបស់អ្នកស៊ើបអង្កេត និងការ ពន្យល់ផ្សេងៗពី កសល ក្នុងពេលដែលគ្មានភ័ស្តុតាងអំពីភាពមិនប្រក្រតីដែលជាបញ្ហាជាក់លាក់ អាចបំពានទៅលើការកំណត់ដែលបានចែងទាំងនៅក្នុងវិធានផ្ទៃក្នុង និងទាំងនៅក្នុងរចនាសម្ព័ន្ធទូទៅ របស់ អ.វ.ត.ក រវាងដំណាក់កាលកិច្ចស៊ើបសួរ និងសវនាការ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមិនមែនជា

¹⁶ វិធាន៦៦ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។

¹⁷ សូមមើលផងដែរ E71/1 សេចក្តីសម្រេចលើក្តីរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យមានសវនាការវេញដោលលើការបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ, ៨ មេសា ២០១១, ទំព័រ២។

“ស្ថាប័នខ្លួនណា ឬស្ថាប័នពិនិត្យឡើងវិញលើសេចក្តីសម្រេចរបស់អង្គបុរេជំនុំជម្រះឡើយ”¹⁸។ ទន្ទឹមនេះ “បញ្ហាទូទៅ ការជំទាស់ផ្សេងៗទាក់ទងនឹងដំណាក់កាលនីតិវិធី ឬសេចក្តីសម្រេចដែលបានធ្វើឡើងដោយ សចស និងអង្គបុរេជំនុំជម្រះ នៅក្នុងអង្គពេលនៃកិច្ចស៊ើបសួរ ត្រូវតែលើកឡើងនៅចំពោះមុខតុលាការមានសមត្ថកិច្ច មុនពេលដីកាដោះស្រាយចូលជាស្ថាពរ”¹⁹។

១៤- អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានបញ្ជាក់ថា ការលើកលែងតាមវិធាន៧៦(៧) អាចនឹងធ្វើទៅបាន “បើភាគីអាចបង្ហាញថា ខ្លួនមិនមានឱកាសរកឱ្យឃើញនូវការបំប្លែងដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ នៅមុនពេលលើកសវនាការ ឬក្នុងករណីមានភាពចាំបាច់ដើម្បីការពារភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីជំនុំជម្រះក្តី”²⁰។ គ្មានការលើកលែងណាមួយក្នុងចំណោមករណីលើកលែងទាំងនោះ អាចអនុវត្តបានទីនោះទេ។ មេធាវីការពារក្តីមានឱកាសច្រើន ដើម្បីរកឱ្យឃើញបញ្ហាដែលបានចោទប្រកាន់នៅក្នុងសំណើរបស់ខ្លួន គេបានអះអាងថា គេទើបបានដឹងពេលសួរសំណួរទៅកាន់ និង សុផង់ក្នុងខ្សែអាត់សម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់²¹។ ដូចអង្គជំនុំជម្រះបានកត់សម្គាល់ពីមុនថា:

ទាំងក្នុងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងការថតសម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី... ត្រូវបានដាក់ចូលក្នុងសំណុំរឿងជាបន្តបន្ទាប់ ក្នុងអង្គពេលបំពេញកិច្ចស៊ើបសួរ ហើយដូច្នោះភាគីមានលទ្ធភាពពិនិត្យមើលឯកសារទាំងនោះបាន (ទាំងអ្នកចេះភាសាខ្មែរ ភាសាអង់គ្លេស និង/ឬភាសាបារាំង) អស់រយៈពេលច្រើនឆ្នាំកន្លងមកនេះ”²² ។

១៥- ដូច្នោះ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងបានច្រានចោលសំណើដែលដាក់ដោយមេធាវីការពារក្តី នួន ជាអនុលោមវិធាន ៣៥ ដោយមានមូលដ្ឋានលើភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលបានចោទប្រកាន់ រវាងការថតសម្លេង និងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរបស់ កសចស ដោយបានរកឃើញថា “នៅក្នុងអំឡុងពេលដំណាក់កាលស៊ើបសួរ ភាគីទាំងអស់មានសិទ្ធិពិនិត្យសំណុំរឿង

¹⁸ E116 សេចក្តីសម្រេចអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ, កថាខណ្ឌ១៨១
¹⁹ E116 សេចក្តីសម្រេចអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ, កថាខណ្ឌ១៥១
²⁰ E142/3 សេចក្តីសម្រេចលើសំណើសុំបំពេញកិច្ចស៊ើបសួររបស់ នួន ជា អនុលោមតាមវិធាន៣៥ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង ពាក់ព័ន្ធនឹងភាពត្រឹមត្រូវនៅកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ និងជាសម្លេងនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរបស់ កសចស, ១៣ មីនា ២០១២, កថាខណ្ឌ៧ (ចាប់ពីនេះតទៅហៅថា “សេចក្តីសម្រេចអំពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី”)។
²¹ E234 សំណើ, កថាខណ្ឌ១(ក)។
²² E142/3 សេចក្តីសម្រេចអំពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី, កថាខណ្ឌ៦, ៨។

រួមទាំងខ្សែអាត់ថតសម្តែង” ហើយថាមេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានបង្ហាញថា វាមិនមានលទ្ធភាព អាចនឹងធ្វើការវាយតម្លៃអំពីអត្ថិភាពនៃភាពមិនប្រក្រតី នៅក្នុងកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយជាលាយ លក្ខណ៍អក្សរនានា “នៅមុនពេលបើកសវនាការ”²³។ ស្រដៀងគ្នាដែរ នៅទីនេះ មេធាវីការពារក្តីអាច ពិនិត្យឡើងវិញនូវការថតសម្តែង និងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយរបស់ និង សុផង់។ ដូច្នោះ ពុំមានសេចក្តីដោះសាតាមផ្លូវច្បាប់ណាមួយ សម្រាប់ការខកខានមិនបានរកឃើញ និងមិនបានលើកឡើងពីការបាត់បង់ដែលបានសន្មតថា មេធាវីការពារក្តីនៅពេលនេះបានលើកឡើង នៅ មុនពេលបើកសវនាការឡើយ។

១៦- ថ្មីៗនេះ ចៅក្រម Cartwright បានបញ្ជាក់ឡើងវិញជាថ្មីនូវគោលការណ៍ទាំងនេះ ជូនដល់ភាគីនានា នៅក្នុងតុលាការថា៖

ហេតុដូច្នោះវិធានទូទៅនោះគឺថា មានសច្ច្តារណ៍គតិយុត្តិអំពីសុចរិតភាពនៃការស៊ើប អង្កេត និងថារាល់ការព្រួយបារម្ភពាក់ព័ន្ធនឹងវិធីសាស្ត្រ ឬកម្មវត្ថុណាមួយដែលកើត មានឡើងក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេតនេះ ត្រូវតែលើកឡើងក្នុងអំឡុងពេលស៊ើបអង្កេត នោះតែម្តង។ ហើយឥឡូវនេះគឺនៅក្នុងពេលសវនាការនេះ ... ការស៊ើបអង្កេតត្រូវបាន ចាត់ទុកថាជាចំណុចចាប់ផ្តើម ហើយអាចជំទាស់តវ៉ាតែនៅក្នុងករណីលើកលែងមួយ ចំនួនតែប៉ុណ្ណោះ។ រាល់ការជំទាស់តវ៉ាទាំងនោះ មិនមែនតែពាក់ព័ន្ធនឹងបញ្ហា បច្ចេកទេសទេ ក៏ប៉ុន្តែវាត្រូវពាក់ព័ន្ធនឹងខ្លឹមសារផងដែរ។ ហើយការលើកឡើងចំពោះ ការលើកលែងនេះ គឺថា[ភាគី]ត្រូវតែធ្វើឱ្យត្រូវទៅតាមអង្គជំនុំជម្រះថាភាគីមាន មូលហេតុគ្រប់គ្រាន់ដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការគួរឱ្យជឿជាក់បាន នៅត្រង់ផ្នែកណាមួយនៃ ការស៊ើបអង្កេត។ ដូច្នោះ ភាគីមិនអាចយក ពាក្យពេជន៍នៃច្បាប់ខ្ញុំមិនឱ្យ ដូចជា ស្តួច... ឱ្យបានឆាប់រហ័ស។

...ភាគីចាំបាច់ធ្វើទៅតាមអង្គជំនុំជម្រះថាមានមូលដ្ឋានសម្បូរហេតុគ្រប់គ្រាន់ សម្រាប់ ត្រលប់ទៅរកការស៊ើបអង្កេតឡើងវិញ និងធ្វើការស៊ើបអង្កេត²⁴ ។

²³ E142/3 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌទី៨។
²⁴ E1/123.1 ប្រតិចារិកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៦ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រទី៤៣ ។ សូមអានផងដែរ ដដែលដូចមុន ត្រង់ទំព័រទី ៣៦-៣៧ (កន្លែងដែលចៅក្រម Lavergne បានកត់សម្គាល់ថា “អង្គហេតុជាក់ស្តែងបំផុតមួយចំនួន” ដោយរួមទាំងថា “ការស៊ើបអង្កេតរបស់តុលាការ

១៧- ពិតមែនហើយ ដូចដែលចៅក្រម Cartwright បានធ្វើការសង្កេតដូច្នោះថា ការប្រព្រឹត្តិរបស់ កសិករ គឺសមនឹងបានទទួលនូវការសន្មតជាមុនអំពីភាពមិនប្រក្រតី ដែលមិនអាចត្រូវបានបដិសេធដោយញាតិ ដែលត្រូវបាន “ពិចារណាថាជាការនិយាយស្មានៗ ឬមិនបានបង្ហាញភ័ស្តុតាង” ដូចក្នុងសំណើភ្លាមនេះ ទេ²⁵។

ii. សក្ខីកម្មរបស់សាក្សីរូបនេះបានដោះស្រាយពេលលេញនូវបញ្ហាអំពីនៃកាលៈទេសៈមួយចំនួននៃ កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់ជាមួយនឹង កសិករ និងការពារបាន នូវសិទ្ធិក្នុងការទទួលបាននូវការកាត់សេចក្តីដ៏ត្រឹមត្រូវរបស់ជនជាប់ចោទ

១៨- លើសពីនេះ ករណីលើកលែងមួយនៅក្នុងវិធាន៧៦.៧ នៃវិធានផ្ទៃក្នុង នៅទីនេះ គឺមិនចាំបាច់នៅក្នុង ការធានាអំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីនោះទេ។ សូម្បីតែមានកំហុសនីតិវិធីនៅក្នុងរបៀប ដែលគេបានស្តាប់ចម្លើយ និង សុំផង ក៏ដោយ ក៏សាក្សីរូបនេះបានផ្តល់សក្ខីកម្មនៅក្នុងអង្គជំនុំជម្រះ រួចហើយ ហើយមេធាវីការពារក្តីពិតជាមានឱកាសធ្វើការតាំងសំណួរដេញដោលទាំងខ្លឹមសារនៃ សក្ខីកម្មរបស់គាត់ និងទាំងនីតិវិធី បន្ទាប់ពីការស្តាប់ចម្លើយរបស់គាត់ដោយ កសិករ²⁶ ហើយ មេធាវីការពារក្តីដទៃទៀត បានធ្វើដូច្នោះដែរ²⁷។ នេះគឺជានីតិវិធីដែលបានអនុញ្ញាតឱ្យមេធាវីការពារក្តី “សាកល្បងសុចរិតភាពនៃសក្ខីកម្មរបស់សាក្សី”²⁸។ នៅក្នុងការច្រានចោលសំណើដែលដាក់ដោយ មេធាវីការពារក្តី នួន ជា អនុលោមវិធាន ៣៥ ដោយផ្អែកទៅលើភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាដែលបានចោទ ប្រកាន់ រវាងការថតសម្លេង និងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការស្តាប់ចម្លើយ អង្គជំនុំជម្រះ សាលាដំបូងបានសម្រេចថា មេធាវីការពារក្តី “ក្នុងកាលៈទេសៈណាក៏ដោយ នឹងមានការការពារ

ដែលបានធ្វើឡើងមុនការជំនុំជម្រះ គឺថាមានរយៈពេលរាប់ឆ្នាំមកហើយ។ ហើយនៅអំឡុងពេលនៃកិច្ចស៊ើបសួរត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុង សំណុំរឿង ក្រុមមេធាវីការពារក្តីក៏អាចចូលមើលសំណុំរឿងនេះបានដែរ។ ហើយជនជាប់ចោទក៏អាច ពិនិត្យមើលបាន។ ... យើងមិនពិភាក្សា អំពីស៊ើបអង្កេតនៅពេលនេះទេ... នៅទីនេះគឺយើងសិក្សា និងពិនិត្យលើបញ្ហាដែលសំខាន់។ បញ្ហាដែលទាក់ទងនឹងការស៊ើបអង្កេតរបស់ តុលាការ មិនត្រូវលើកយកមកធ្វើជាប្រធានបទដែល ឬច្រើននោះទេ។

²⁵ E142/3 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១០។

²⁶ E1/123.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៦ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រទី ២៨-១០៨។

²⁷ E1/122.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៥ កញ្ញា ២០១២, ត្រង់ទំព័រទី ៣៨-១០២។ E1/123.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៦ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រទី ៥-២៨។

²⁸ E234 សំណើ, ត្រង់ទំព័រទី១។

បន្ថែមទៀតដែលផ្តល់លទ្ធភាពឱ្យសួរសំណួរដល់សាក្សីនៅពេលសវនាការស្តីពីភាពមិនស៊ីសង្វាក់ដែលបានចោទប្រកាន់ទាំងនេះ ក្នុងករណីដែលភាពមិនស៊ីសង្វាក់ដែលបានចោទប្រកាន់ទាំងនេះ បង្ហាញមានភាពពាក់ព័ន្ធក្នុងការវាយតម្លៃភ័ស្តុតាងភរនី ឬចាំបាច់ការពារភាពត្រឹមត្រូវនៃនីតិវិធីសវនាការ”²⁹។ សិទ្ធិទទួលបានសវនាការត្រឹមត្រូវរបស់ត្រូវបានការពារគ្រប់គ្រាន់រួចជាស្រេច ទាក់ទងទៅនឹងសក្ខីកម្មរបស់ សាក្សីរូបនេះ។

១៩- ដើម្បីឱ្យបានច្បាស់ សហព្រះរាជអាជ្ញាគាំទ្រដល់សិទ្ធិរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីទាំងឡាយ ដែលបានដាក់សំណើដែលមានហេតុផលទាក់ទងទៅនឹងសាក្សីនានា ពាក់ព័ន្ធនឹងនីតិវិធីនៃការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរូបនេះ។ ដូចដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានផ្តល់នៅក្នុងតុលាការដូច្នោះដែរថា “យើងអាចយល់ស្របជាមួយមេធាវីការពារក្តីថា ក្នុងករណីមានភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នាច្រើនបានកើតឡើង ក្នុងករណីមានបញ្ហាធម្មនុ្យទាក់ទងនឹងសុចរិតភាពរបស់សាក្សី...នោះសិទ្ធិមួយចំនួនត្រូវបានដកចេញ ដើម្បីស្រាវជ្រាវកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយពីមុន និងប្រតិចារឹកពីមុន ជានិច្ចកាល យើងនឹងគាំទ្រសិទ្ធិមេធាវីការពារក្តីក្នុងការសាកល្បងភ័ស្តុតាង ប៉ុន្តែនេះជាកម្រិតនៃបញ្ហា និងក្នុងករណីនេះ បញ្ហាប្រាកដជាបានឃ្លាតឆ្ងាយពីអ្វីដែលមានធម្មនុ្យរូប ”³⁰។

២០- ជាចាំបាច់ណាស់ក្នុងការកត់សម្គាល់ថា ទាក់ទងទៅនឹង នង សុផង់ មេធាវីការពារក្តីពិតជាមានឱកាសសួរសំណួរនានាទាក់ទងនឹងដំណើរការនៃកិច្ចស៊ើបសួរនោះ ទោះបីជាអ្នកអានម្នាក់ដែលផ្អែកទៅលើអ្វី ដែលមេធាវីការពារក្តីសង្ខេបថាជា “ផ្នែកពាក់ព័ន្ធ” នៃប្រតិចារឹក ចាប់ពីថ្ងៃទី៦ ខែកញ្ញា ឆ្នាំ ២០១២ គួរត្រូវបានអត់អោន ដោយសារជឿថា កំណត់ហេតុនេះមិនបាននិយាយទេ នៅពេលដែលការផ្តល់ប្តូរទាំងនោះ មិនត្រូវបានគេលើកយកមកអះអាង និងមិនត្រូវបានគេដកសម្រង់សម្តីនៅក្នុងនោះ។

២១- ពិតមែនហើយ នៅលើទំព័របន្ទាប់ពីកន្លែងដែលសេចក្តីសន្និដ្ឋានលើ “ផ្នែកពាក់ព័ន្ធ” របស់មេធាវីការពារក្តីបានបញ្ចប់នោះ³¹ ប្រតិចារឹកបានបង្ហាញថា មេធាវីការពារក្តីអន្តរជាតិរបស់ រៀង សារី គឺ

²⁹ E142/3 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៤។ សូមអានផងដែរ E116 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកិច្ចស៊ើបសួរ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១៩។
³⁰ E1/123.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៦ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រទី ៤១។
³¹ E234 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី ២.៥។

Michael Karnavas បានសួរសំណួរផ្សេងៗជាច្រើនដល់ នង សុផង់ ពាក់ព័ន្ធនឹងកិច្ចសន្ទនា ដែលសាក្សីរូបនេះមានជាមួយនឹងពួកអ្នកស៊ើបអង្កេត នៅមុនពេលដែលការស្តាប់ចម្លើយត្រូវបានថត សម្លេង រួមមាន “នៅថ្ងៃមុនពេលដែលលោកត្រូវបានគេសម្ភាសន៍នៅក្នុងខ្សែអាត់សម្លេងនេះ តើលោក មានបានជួបជាមួយអ្នកស៊ើបអង្កេតដែរ ឬទេ? ការពិត តើលោកមាននៅចាំបានទេថាតើលោកបាន ពិភាក្សាពីបញ្ហារបស់ ប៉ង់ មុនពេលដែលលោកត្រូវបានគេថតសម្លេងដែរ ឬទេ? នៅថ្ងៃដែលកិច្ច សម្ភាសន៍របស់លោកត្រូវបានគេថតជាខ្សែអាត់សម្លេង តើលោកមានត្រូវបានគេសាកសួរមុនពេលគេធ្វើ សម្ភាសន៍ដែរ ឬទេ? ចុះចំណែកកិច្ចសន្ទនារបស់លោកនៅមុននេះមួយថ្ងៃ យ៉ាងហោចណាស់ តើ លោកអាចប្រាប់យើងខ្ញុំថាតើវាមានរយៈពេលយូរប៉ុន្មាន តើមានការជជែកគ្នាលេងយូរប៉ុន្មានមុននោះ មួយថ្ងៃ”ផង³²។ នង សុផង់ បានឆ្លើយតបគ្រប់សំណួរទាំងអស់របស់លោក Karnavas ដែលបាន បន្តជាប់មិនដាច់រហូតទាល់តែលោក Karnavas ខ្លួនឯងផ្ទាល់បានសម្តែងចេញនូវការពេញចិត្ត ហើយ បានសម្រេច ថាគាត់ចង់លើកឡើងពីប្រធានបទមួយផ្សេងទៀត ដោយបានថ្លែងថា “សូមអរគុណច្រើន យើងគួរតែទៅមុខបន្តិចទៀត...”។ កំណត់ត្រាបានបង្ហាញយ៉ាងច្បាស់ពីរបៀបដែលមេធាវីការពារក្តី អាចមានលទ្ធភាពសួរដេញដោល លើភ័ស្តុតាងរបស់ នង សុផង់ និងភាពគួរឱ្យជឿបានរបស់គាត់ - រួមទាំង ការសួរសំណួរនានាដែល ទាក់ទងទៅនឹងការពិភាក្សារបស់គាត់ជាមួយនឹង កសលស ផង។ តាមអង្គហេតុពិត ជាងពីរ-បីថ្ងៃ នៃការសួរសំណួរស្តីពីបញ្ហាបច្ចេកទេសដ៏ជ្រាលជ្រៅកន្លងមកនេះ កំណត់ត្រាបានបង្ហាញពីរបៀបដែល សាក្សីរូបនេះបានផ្តល់នូវភ័ស្តុតាងដ៏ច្បាស់លាស់ និងប្រទាក់ក្រឡា គ្នា ដែលស៊ីគ្នាទាំងស្រុងទៅនឹងចម្លើយពីមុនៗរបស់គាត់។ មិនមានចំណែកតូចណាមួយនៃព័ត៌មាន ដែលគាំទ្រដល់អំណះអំណាង ដែលថាសាក្សីរូបនេះត្រូវបានទទួលឥទ្ធិពលមិនត្រឹមត្រូវពី កសលស នៅមុនពេលការផ្តល់ ចម្លើយរបស់គាត់នោះឡើយ។

២២- លើសពីនេះទៀត មេធាវីការពារក្តីនេះមិនមែនជាក្រុមមេធាវីការពារក្តីតែមួយទេ ឬជាលើកទីមួយទេ ដែលបានលើកសំណួរច្បាស់លាស់នេះ។ តាមពិតទៅ នៅថ្ងៃមួយ មុនពេលដែលលោក Karnavas បានតាំងសំណួររបស់គាត់ចំពោះ នង សុផង់ ពាក់ព័ន្ធនឹងការស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរូបរបស់ កសលស លោក Arthur Vercken ដែលជាមេធាវីការពារក្តីអន្តរជាតិរបស់ ខៀវ សំផន ក៏បានសួរសាក្សីរូបនេះ អំពីកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយនានាពីមុនផងដែរ ហើយបានធ្វើការសន្និដ្ឋានស្រដៀងគ្នានេះដែរអំពី

³² E1/123.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៦ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រទី ៤៥-៤៦។

សំណួរនោះថាជាឆន្ទៈផ្ទាល់របស់គាត់³³។ មេធាវីការពារក្តី នួន ជា ក៏បានចូលរួមផងដែរទៅនឹងការ
តាំងសំណួរពាក់ព័ន្ធនឹងការប្រព្រឹត្តិ - ជាជាងខ្លឹមសារនៃកំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយរបស់ កសល ទោះ
បីជាមានបែបខុសគ្នាក៏ដោយ³⁴។

២៣- គួរតែសង្កត់ធ្ងន់ផងដែរថា ឥឡូវនេះ និង សុផង់ បានផ្តល់សក្ខីកម្មពាក់ព័ន្ធនៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ
ដែលជាសរុបមានចំនួនបីថ្ងៃកន្លះរួចមកហើយ³⁵ បញ្ហានៃការពិភាក្សារបស់គាត់ពីមុនៗមកជាមួយនឹង
កសល គឺមានផលវិបាកបន្តិចបន្តួច ឬគ្មានទេ។ ការផ្តល់សក្ខីកម្មរបស់គាត់ នៅក្នុងតុលាការ អស់
រយៈពេលចំនួនបីថ្ងៃកន្លះ ជាភស្តុតាងចម្បង នៅចំពោះមុខអង្គជំនុំជម្រះ នាពេលនេះ។ មេធាវីការ
ពារក្តីបានស្វែងរកនូវការអះអាងមួយ ដែលថាកំហុសនោះបានលេចចេញពីការប្រើប្រាស់កំណត់ហេតុ
ស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និង សុផង់ ដើម្បីរំលឹកការចងចាំរបស់គាត់នៅក្នុងអំឡុងពេលនៃការផ្តល់សក្ខីកម្ម
របស់គាត់³⁶។ យ៉ាងណាក៏ដោយ ដូចដែលបានរៀបរាប់បន្ថែមទៀតនៅខាងក្រោមនេះ កំណត់ហេតុ
ស្តាប់ចម្លើយសាក្សីរូបនេះ គឺត្រូវគ្នាទៅនឹងវិធានផ្ទៃក្នុង ដូច្នោះ កំណត់ហេតុនេះមិនជាបញ្ហាត្រូវដោះ
ស្រាយនោះទេ។ សំខាន់ជាងនេះ គ្រប់ពេល និង សុផង់ ត្រូវបាបបញ្ហា ដោយមានការឆ្លងកាត់ពី
កំណត់ហេតុរបស់គាត់ ដែលគាត់មានឱកាស បញ្ជាក់ បដិសេធ និង/ឬ ផ្ទៀងផ្ទាត់ឱ្យបាន
ច្បាស់លាស់ពីសច្ចសីលភាពនៃកំណត់ហេតុនោះ។ ជាថ្មីម្តងទៀត មេធាវីការពារក្តីក៏មានឱកាសផង
ដែរ នៅក្នុងការសួរសំណួរដល់ និង សុផង់ ក្នុងអង្គហេតុទាំងនោះ។

iii. កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សររបស់ កសល បានឆ្លុះបញ្ចាំងយ៉ាង
ត្រឹមត្រូវនូវសក្ខីកម្មរបស់សាក្សីរូបនេះ និងត្រូវទៅតាមវិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អវតក

³³ E1/122.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៥ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រទី ៦០-៦៥។
³⁴ E1/122.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៥ កញ្ញា ២០១២, ទំព័រទី៨៧-១០០ (នៅក្នុងទំព័រទាំងនេះ មេធាវីការពារក្តីរបស់ នួន ជា
ត្រូវបានដាស់តឿនដោយសារសួរសំណួរនាំមុខ និងបានដេញដោលលើពាក្យមិនចាំបាច់ ភាពស្មោះត្រង់នៃការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើប
អង្កេត ប៉ុន្តែមិនសួរចូលទៅក្នុងកិច្ចនីតិវិធីនៃការស្តាប់ចម្លើយទេ)។
³⁵ E1/117.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ២៩ សីហា ២០១២។ E1/120.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៣ កញ្ញា ២០១២។
E1/121.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៤ កញ្ញា ២០១២។ E1/122.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៥ កញ្ញា ២០១២។
E1/123.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ៦ កញ្ញា ២០១២។
³⁶ E234 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី ១១, ១២។

២៤- ពីមុនមក អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងធ្លាប់បានធ្វើការកត់សម្គាល់ថា “យោងតាមការអនុវត្តកន្លងមក តាមច្បាប់ជាតិរបស់កម្ពុជា ការស្តាប់ចម្លើយដែលធ្វើឡើងដោយការិយាល័យសហចៅក្រមស៊ើបសួរ គឺមិនមែនជាការកត់ត្រាគ្រប់ពាក្យសម្តីគ្រប់ម៉ត់ដោយគ្មានឡើងនោះទេ ប៉ុន្តែកំណត់ហេតុដែលធ្វើ ឡើងដោយសហចៅក្រមស៊ើបសួរទាក់ទងនឹងចម្លើយរបស់សាក្សី ភាគីដើមបណ្តឹង ឬជនជាប់ ចោទ”³⁷។ ដោយមិនគិតថា តើមានការពិភាក្សាបន្ថែមណាមួយកើតឡើងយ៉ាងនោះទេ កំណត់ហេតុ ជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ បានសង្ខេបដោយត្រឹមត្រូវ និងច្បាស់លាស់ អំពីការដឹងឮ និងសក្ខីកម្មរបស់ សាក្សី។ នង សុផង់ បានបញ្ជាក់អំពីភាពត្រឹមត្រូវនៃកំណត់ហេតុនោះ ទាំងនៅពេលដែលគាត់បានធ្វើ (ដោយការចុះហត្ថលេខា និងការផ្តិតមេដៃនៅលើកំណត់ហេតុ)³⁸ និងទាំងនៅពេលដែលគាត់បាន បង្ហាញខ្លួននៅក្នុងតុលាការ ដើម្បីផ្តល់សក្ខីកម្ម³⁹។ ដូច្នោះ ពុំមានមូលដ្ឋានណាមួយសម្រាប់ឱ្យមេធាវី ការពារក្តីធ្វើការតវ៉ាថា កំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនោះ មិនផ្ទុះបញ្ជាំងបានត្រឹមត្រូវនៃកំណត់ ហេតុស្តាប់ចម្លើយពីមុនៗដែលអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសល បានធ្វើឡើងនោះឡើយ។ ភាពមិន ប្រក្រតីនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធីដែលមេធាវីការពារក្តីបានចោទប្រកាន់ មិនបង្ហាញពីភាពមិនស៊ីសង្វាក់ គ្នាណាមួយ នៅក្នុងភ័ស្តុតាងដែលសាក្សីរូបនេះបានផ្តល់ឱ្យនោះឡើយ។

២៥- ក្នុងការព្យាយាមដើម្បីបង្កើតឡើងនូវចំណាប់អារម្មណ៍មួយនៃការប្រព្រឹត្តិខុស មេធាវីការពារក្តីមានការ ភាន់ច្រឡំ ដោយខំស្វែងរកសុំឱ្យយកវិធាន២៥(២)មកប្រើ សម្រាប់ការធ្វើសម្ភាសន៍សាក្សីរបស់ កសល ដោយលើកឡើងថា នៅក្នុងកាលៈទេសៈដែលមន្ត្រីអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសល មិនអាច មានលទ្ធភាពថតជាខ្សែអាត់សម្លេង ឬជាវីដេអូនៃការធ្វើសម្ភាសន៍បាន នោះទាមទារឱ្យអ្នកស៊ើប អង្កេតបញ្ជាក់អំពីមូលហេតុដែលមិនអាចធ្វើដូច្នោះបានជាលាយលក្ខណ៍អក្សរ⁴⁰។ អានភ្ជាប់គ្នាជាមួយ ផ្នែកផ្សេងៗទៀតនៃវិធាន២៥ ដែលក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនបានលើកយោង ឬមិនបានលើកយកមក ពិភាក្សា វាច្បាស់ណាស់ថា វិធាន២៥(២) គឺអនុវត្តបានតែធ្វើសម្ភាសន៍ជនសង្ស័យ ឬជនត្រូវចោទ តែប៉ុណ្ណោះ។

³⁷ E142/3 សេចក្តីសម្រេចស្តីពីការស្តាប់ចម្លើយសាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌទី១១។
³⁸ E3/64 កំណត់ហេតុស្តាប់ចម្លើយសាក្សី និង សុផង់, ១៨ កុម្ភៈ ២០០៩។
³⁹ E1/117.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចដំណើរការនីតិវិធី, ២៩ សីហា ២០១២, ត្រង់ទំព័រទី៣៤។
⁴⁰ E234 សំណើ, ត្រង់កថាខណ្ឌទី ១០, ១១ និង១៨

២៦- វិធាន២៥(១) រៀបរាប់អំពីគោលការណ៍ណែនាំសម្រាប់ការថតខ្សែអាត់ថតសម្លេង ឬជាខ្សែវីដេអូ ដែលត្រូវតែអនុវត្តតាម “នៅពេលណាដែលអាចធ្វើទៅបាន នៅពេលដែលសហព្រះរាជអាជ្ញា ឬសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត សួរយកចម្លើយពីជនសង្ស័យ ឬជនត្រូវចោទ”។ វិធាន២៥(២)នៃវិធានផ្ទៃក្នុង បានចែងបន្តពីនោះមកទៀត ដោយបានពន្យល់អំពីនីតិវិធីដែលត្រូវប្រើ នៅពេលដែលការថតខាងលើនេះមិនអាចធ្វើទៅបាន៖ “បុគ្គលម្នាក់អាចត្រូវសួរយកចម្លើយដោយមិនបាច់មានការថតសម្លេង ឬថតជាប្រភេទ នៅពេលណាដែលកាលៈទេសៈរារាំងចំពោះការថតសម្លេងបែបនេះ។ ក្នុងករណីនេះ មូលហេតុមិនអាចថតសម្លេងបានក្នុងពេលសួរយកចម្លើយ នឹងត្រូវបញ្ជាក់ក្នុងកំណត់ហេតុជាលាយលក្សណ៍អក្សរ...”។ បើមានការមន្ទិលសង្ស័យណាមួយថា វិធាន២៥(២)ក៏សំដៅជាពិសេសចំពោះជនសង្ស័យ ឬជនត្រូវចោទ ដែលមិនឈានទៅដល់វិធាន២៥(៤)ដែលបានចែងថា៖ “សហព្រះរាជអាជ្ញា ឬសហចៅក្រមស៊ើបអង្កេត អាចជ្រើសយក នីតិវិធីដែលមានចែងនៅក្នុងវិធាននេះ នៅពេលធ្វើការសួរយកចម្លើយ ជនដទៃទៀត ក្រៅពីជនដែលបានរៀបរាប់ខាងលើ...”⁴¹។ មានតែ “ជន” មួយចំនួនដែលបាន “លើកឡើងខាងលើនេះ” តែប៉ុណ្ណោះ គឺជនសង្ស័យ និងជនត្រូវចោទ។ និយាយតាមវិធីម្យ៉ាងទៀត បើសិនជាការប្រើពាក្យ “ជន” នៅក្នុងវិធាន២៥(២) ដែលមានន័យចង់សំដៅទៅលើជនគ្រប់រូប ជាជាងសំដៅទៅលើជនសង្ស័យ និងជនត្រូវចោទនោះ វិធាន២៥(៤) ត្រូវបកស្រាយលើសពីខ្លឹមសារពិតហើយ ពីព្រោះគ្មាន “ជនណាផ្សេងទៀត” នៅក្នុងវិធាន២៥(៤) ដែលមិនត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងការបកស្រាយ ដោយន័យទូទៅចំពោះពាក្យ “ជន” នៅក្នុងវិធាន២៥(៤)នោះឡើយ។ អាស្រ័យហេតុនេះ ការធ្វើសម្ភាសន៍សាក្សីគឺត្រូវបានស្ថិតនៅក្រោមវិធាន២៥(៤) ដែលបញ្ជាក់យ៉ាងច្បាស់ថា កសល “អាចជ្រើសយក” ការអនុវត្តតាមការកំណត់ដូចនៅក្នុងវិធាន២៤(១)-(៣) ប៉ុន្តែមិនត្រូវបានបង្ខំឱ្យត្រូវតែធ្វើដូច្នោះឡើយ។ អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងក៏បានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានផងដែរថា វិធានផ្ទៃក្នុងរបស់ អវតក មិនបានតម្រូវថា អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសល ត្រូវថតបទសម្ភាសន៍សាក្សីដោយប្រើឧបករណ៍ថតសម្លេង/ថតរូបភាព ឬថតរយៈពេលពិតប្រាកដនៃការធ្វើបទសម្ភាសន៍សាក្សី និងរយៈពេលសម្រាកនៅក្នុងចន្លោះពេលនៃការធ្វើសម្ភាសន៍នោះទេ⁴²។

២៧- ថ្វីត្បិតតែ អ្នកស៊ើបអង្កេតមិនត្រូវបានគេតម្រូវឱ្យធ្វើដូចនេះក៏ដោយ ការធ្វើសម្ភាសន៍ភាគច្រើនរបស់ កសល ត្រូវបានថតសម្លេង ហើយការថតសម្លេងទាំងនោះត្រូវបានដាក់បញ្ចូលនៅក្នុងសំណុំរឿង

⁴¹ វិធាន 25(4) (សង្កត់ន័យបន្ថែម).

⁴² E142/3 សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងការសម្ភាសន៍សាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌ 6, ជើងទំព័រ 13 ។

ហើយមានជាស្រេចសម្រាប់មេធាវីការពារក្តី និងភាគីផ្សេងៗ យកមកពិនិត្យឡើងវិញបាន។ ដូចដែលអង្គជំនុំជម្រះបានធ្វើការកត់សម្គាល់រួចមកហើយ ការអនុវត្តរបស់ កសលស គឺវា “មិនមានភាពស៊ីសង្វាក់គ្នាជាមួយនឹងការអនុវត្តដោយចេតនា ក្នុងការរារាំងដល់ការស៊ើបសួរទេ”⁴³។ នៅក្នុងករណីចំពោះមុខនេះ ក៏វាមិនស្របគ្នាផងដែរជាមួយនឹងការប៉ុនប៉ងដោយចេតនាណាមួយ ដើម្បីធ្វើជាឧបសគ្គរារាំងដល់ការស៊ើបសួរ គឺនៅត្រង់ប្រការជាក់ស្តែងដែលថា នៅក្នុងពេលថតការធ្វើសម្ភាសន៍នោះ អ្នកស៊ើបអង្កេតបានយោងដោយខ្លួនឯងទៅលើការពិភាក្សាកាលពីមុនៗ ជាមួយសាក្សី⁴⁴។ ការចោទប្រកាន់របស់មេធាវីការពារក្តីអំពីភាពមិនសមស្របចំពោះអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសលស ដូច្នោះ មិនមានមូលដ្ឋាន និងមិនត្រូវទេ។

២៨- បន្ថែមពីលើនេះ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីខកខានមិនបានបំពេញគ្រប់ទៅតាមបទដ្ឋាន ដែលបានដាក់ចេញដោយអង្គជំនុំជម្រះដែលតាមរយៈនេះ នឹងធ្វើការពិចារណា“ការចោទប្រកាន់ផ្សេងៗ ស្តីពីភាពមិនស៊ីសង្វាក់គ្នារវាងខ្សែអាត់ថតសម្លេង នឹងកំណត់ហេតុជាលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃបទសម្ភាសន៍ តែក្នុងករណីដែលនៅក្នុងឯកសារទាំងនេះត្រូវបានបញ្ជាក់ដោយលក្ខណៈពិសេសគ្រប់គ្រាន់ និងមានការជាប់ទាក់ទងទៅនឹងភាពមិនចុះសម្រុងគ្នាមួយចំនួនស្តីពីខ្លឹមសារដែលត្រូវបានចោទប្រកាន់ដែលបានបញ្ជាក់បំភ្លឺអំពីភាពពាក់ព័ន្ធនៃសវនាការជំនុំជម្រះក្តី”⁴⁵។ មេធាវីការពារក្តីមិនបានបង្ហាញសក្ខីកម្មអំពីថាតើរបៀបជាទូទៅ ឬរបៀបដោយឡែកណាមួយគឺជាបញ្ហាដ៏មានសារៈសំខាន់ នៅក្នុងកំណត់ហេតុនៃការធ្វើសម្ភាសន៍សាក្សីជាលាយលក្ខណ៍អក្សរដែលបានធ្វើឡើងដោយ កសលស ដែរឬទេ? ហើយមេធាវីការពារក្តីមិនបានអនុវត្តទៅតាមសេចក្តីណែនាំរបស់អង្គជំនុំជម្រះផងដែរដែលថា “ភាគីណាមួយដែលលើកឡើងនូវការប្រឆាំងជំទាស់ជាបន្ថែមទៀត ត្រូវតែជាអ្នកទទួលបន្ទុកក្នុងការបញ្ជាក់ឱ្យបានច្បាស់អំពីការចោទប្រកាន់ថាមានភាពមិនស្របគ្នានោះ ហើយផ្តល់នូវការជូនដំណឹងជាមុនទាន់ពេលវេលាដល់អង្គជំនុំជម្រះ និងដល់ភាគីផ្សេងៗទៀតអំពីការចោទប្រកាន់ទាំងនេះ ព្រមទាំងឯកសារដែលពាក់ព័ន្ធនឹងការចោទប្រកាន់ទៀតផង”⁴⁶។ តាមពិតទៅ មេធាវីការពារក្តីមិនបានផ្តល់នូវការជូនដំណឹងឱ្យបានទាន់ពេលវេលា ឬម្យ៉ាងទៀតដល់ភាគីនានា ឬដល់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង ថាខ្លួនមានបំណងចង់ស្វែងរកសុំធ្វើការជំទាស់ទៅនឹង នង សុផង ដោយផ្អែកលើមូលដ្ឋាននៃការចោទប្រកាន់អំពីភាព

⁴³ E142/3 សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងការសម្ភាសន៍សាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌ ១៤។
⁴⁴ E3/1739 ប្រតិចារិកនៃកិច្ចសម្ភាសន៍ដោយផ្នែក ចុះថ្ងៃទី១៨ កុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ ទំព័រ១។
⁴⁵ E142/3 សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងការសម្ភាសន៍សាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌ ១២។
⁴⁶ E142/3 សេចក្តីសម្រេចទាក់ទងនឹងការសម្ភាសន៍សាក្សី, ត្រង់កថាខណ្ឌ ១២,(សង្កត់ន័យ) ។

មិនស្របគ្នា រវាងចម្លើយរបស់គាត់កាលពីមុន និងខ្សែអាត់ថតសម្តែងនៃការធ្វើសម្ភាសន៍គាត់។ ផ្ទុយទៅ វិញ មេធាវីការពារក្តីបានទាមទារជាលើកទីមួយ នៅពេលដែលពួកគេកំពុងសួរដេញដោលសាក្សី និង បន្ទាប់ពី សហព្រះរាជអាជ្ញា និងដើមបណ្តឹងរដ្ឋប្បវេណីបានធ្វើសេចក្តីសន្និដ្ឋានទៅលើការសួរដេញដោលរបស់គេ លើសាក្សីរូបនេះ។

ខ. ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនបានធ្វើសំណើរបស់ខ្លួនដោយសុចត្តិឡើយ

២៩- ការបញ្ជាក់អំពីថា ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនបានធ្វើសំណើដោយសុចត្តិនោះ ជាអកុសល មិនត្រូវបានបញ្ចប់ដោយសារការបកស្រាយខុសនៅក្នុងសំណើរបស់ខ្លួនដូចដែលបានធ្វើការកត់សម្គាល់រួចមកហើយនោះឡើយ។ ក្នុងអំឡុងពេលស្តាប់សក្តីកម្ម និង សុផង់ មេធាវីការពារក្តីបានបញ្ជាក់ច្បាស់ប្រាប់តុលាការថា មេធាវីការពារក្តីបាន “យល់” និង “បានវាយតម្លៃខ្ពស់” ចំពោះការប្រកាសរបស់អង្គជំនុំជម្រះស្តីពី “កាលៈទេសៈពិសេសនានា” ពួកគេត្រូវតែបង្ហាញ ដើម្បីធ្វើយុត្តិកម្មការសួរដេញដោលអំពីសកម្មភាពក្នុងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ ហើយដែលបានសន្យាថាពួកគេនឹង “ខិតខំខ្លះខ្លែងក្នុងការធ្វើរឿងនេះ...ព្រោះឥឡូវនេះពួកខ្លួនបានយល់អំពីជំហររបស់តុលាការហើយ”⁴⁷។ ទោះបីយ៉ាងណាក៏ដោយ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីមិនបានធ្វើការបង្ហាញដូចនេះនៅទីនេះឡើយ។

៣០- ជាងនេះទៅទៀត ទោះបីជាកំពុងត្រូវបានជូនដំណឹងដោយលោកស្រីចៅក្រម Cartwright ថា ទាក់ទងទៅនឹងដំណាក់កាលនៃការស៊ើបសួរ “សំណើណាមួយ អំពីភាពមិនសមស្រប គឺ ការពិតពួកគេគឺជាអ្នកខុសឆ្គងខ្លួនឯងតែម្តង” ទោះជាបានដឹងថា សេចក្តីណែនាំ⁴⁸ ហើយធ្វើបើត្រូវបាននិយាយប្រាប់ដោយលោកចៅក្រម Lavernge នៅក្នុងពេលសួរដេញដោល និង សុផង់ ថា “បញ្ហាទាំងឡាយដែលត្រូវបានលើកឡើងនៅក្នុងពេលសវនាការគួរតែត្រូវបានលើកឡើងជាចំហរ ដោយក្នុងនោះមិនមានការចោទប្រកាន់ដែលថាការស៊ើបសួររបស់សហចៅក្រមស៊ើបអង្កេតមានភាពមិនសុច្ឆរិត ឬការលួចបន្លំ” នោះឡើយ និងថា “នៅដំណាក់កាលនេះនៃដំណើរការនីតិវិធីសវនាការ” ការចោទប្រកាន់នានាបែបនេះគឺវាមិនសមស្របឡើយ”⁴⁹។ នៅក្នុងសំណើក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានសំដៅទៅលើថា វិធានការ

⁴⁷ E1/123.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចសម្ភាសន៍ដោយផ្នែក ចុះថ្ងៃទី៦ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ៤៤។
⁴⁸ E1/123.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចសម្ភាសន៍ដោយផ្នែក ចុះថ្ងៃទី៦ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ៤៥។
⁴⁹ E1/122.1 ប្រតិចារឹកនៃកិច្ចសម្ភាសន៍ដោយផ្នែក ចុះថ្ងៃទី៥ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ៩៥។

ទាំងនេះរបស់ កសល ថាគឺជា “ការលាក់លៀម”⁵⁰ គឺជា “ល្បិចល្បួងដើម្បីយកឈ្នះនៅក្នុងការស៊ើបសួរ”⁵¹, គឺជា “ការលាក់បាំង”⁵², “ដែលលាក់បាំងនូវការដែលបានកើតមានចំពោះការធ្វើសម្ភាសន៍ពីមុនៗដែលមិនបានថតសម្លេងឬថតជាវីដេអូ/ធ្វើកំណត់ហេតុ ”⁵³, គឺជាការរៀបចំជាមុនយ៉ាងហោចណាស់ក៏ ការធ្វើសម្ភាសន៍ដែលបានថតសម្លេង ឬថតជាវីដេអូ/ធ្វើកំណត់ហេតុ មួយដែរ⁵⁴, គឺជា “ការពាក់របាំងមុខដើម្បីក្លែង”⁵⁵, ហើយដែល បង្កប់ន័យថា ពួកគេអាច “ចាត់ចែងដោយឧបាយកល” ទៅលើសាក្សី⁵⁶។

៣១- ក្រុមមេធាវីការពារក្តីបាន “រួមបញ្ចូលក្នុងនោះផងដែរដោយយោង”⁵⁷ទៅលើការដាក់សារណារបស់ខ្លួនកាលពីមុនៗមក ហើយបានព្រឹត្យពេចន៍ចំពោះវិធានការណ៍របស់ កសល ថាគឺជា “ល្បិចដើម្បីដោះខ្លួន : កិច្ចស៊ើបសួរដែលបានរៀបចំឡើងមួយ”⁵⁸, “ការនាំឱ្យយល់ខុស ដោយ ចេតនា”⁵⁹, “ដែលបានរៀបចំជាមុន និងដែលប្រឌិតដើម្បីបោកប្រាស់”⁶⁰, ដែលបានធ្វើឡើងដោយមានការលាក់លៀមនូវវគ្គសំនួរ និងចម្លើយដោយមិនបានថតសំឡេង/ថតវីដេអូ (ធ្វើកំណត់ហេតុ) អ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសល បានរៀបចំគម្រោងដើម្បីគ្រប់គ្រង ហើយបើសិនជាចាំបាច់បង្កើត...សក្ខីកម្មតែម្តង”⁶¹, តាមរយៈការបង្កើតឡើងនូវ “វគ្គអនុវត្តជាក់ស្តែងមួយ ដែលបានរៀបចំឡើងដើម្បីប្រើប្រាស់ឥទ្ធិពល/ការចាត់ចែងដោយកលល្បិច ទៅលើចម្លើយដែលបានធ្វើកំណត់ហេតុ/ដែលបានថតសម្លេង

⁵⁰ E234 សំណើសុំ កថាខណ្ឌ៦

⁵¹ E234 សំណើសុំ កថាខណ្ឌ១០

⁵² E234 សំណើសុំ កថាខណ្ឌ១៤.

⁵³ E234 សំណើសុំ កថាខណ្ឌ១៩

⁵⁴ E234 សំណើសុំ កថាខណ្ឌ១៩

⁵⁵ E234 E234 សំណើសុំ កថាខណ្ឌ១៤.

⁵⁶ E234 សំណើសុំ កថាខណ្ឌ៦

⁵⁷ E234 សំណើសុំ ទំព័រ១

⁵⁸ E221 សំណើសុំរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យបើកសវនាការស្តាប់សក្ខីកម្មពីអ្នកបកប្រែទាក់ទងនឹងកិច្ចសម្ភាសន៍លើកទី២ របស់ កសល ចំពោះ សាក្សី ភី ភួន ដែលកិច្ចសម្ភាសន៍នោះ មានភាពមិនប្រក្រតីកើតឡើងមានន័យថា បន្តិ ចុះថ្ងៃទី២៣ សីហា ឆ្នាំ២០១២ ទំព័រ១ សូមមើលដូចខាងលើដែរ ត្រង់កថាខណ្ឌ១៥។ E224 សំណើសុំរបស់ អៀង សារី សុំឱ្យអង្គជំនុំជម្រះស្វែងរកការពន្យល់បន្ថែមពី កសល អំពីអត្ថភាពកំណត់ហេតុណាមួយដែលទាក់ទងនឹងការសួរចម្លើយសាក្សី អៀង តាន កាលពីថ្ងៃទី៨ តុលា ឆ្នាំ២០០៨ ថ្ងៃទី២៩ សីហា ឆ្នាំ២០១២ (ដែលចាប់ពីពេលនេះហៅថា សំណើរបស់ អៀង តាន) ត្រង់កថាខណ្ឌ៦។

⁵⁹ E224 សំណើរបស់ អៀង តាន ត្រង់កថាខណ្ឌ៦

⁶⁰ E224 សំណើរបស់ អៀង តាន ត្រង់កថាខណ្ឌ៦

⁶¹ E224 សំណើរបស់ អៀង តាន ត្រង់កថាខណ្ឌ៧

និងវីដេអូ [របស់សាក្សី]⁶² , “ដោយបានដឹងថាកំណត់ហេតុលាយលក្ខណ៍អក្សរនៃការធ្វើសម្ភាសន៍សាក្សី”មុខជានឹងត្រូវបានជឿទុកចិត្តដោយអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងភាគីនានា ជាពិសេស ចាប់តាំងពីសាក្សីបានចុះហត្ថលេខានៅលើនោះ ដោយពុំមានការជំទាស់ ហើយមន្ត្រីអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់កសល បានបង្ហាញនូវកំណត់ហេតុដែលមិនពេញលេញ មិនត្រឹមត្រូវ និងដែលនាំឱ្យមានការយល់ខុស⁶³ , ដែលជាប់ជំពាក់នៅក្នុង “ការខកខានមួយក្នុងការទទួលស្គាល់ចំពោះអត្ថិភាពនៃវគ្គសំណួរ និងចម្លើយមួយដែលមិនបានថតសម្លេងឬថតវីដេអូ/ធ្វើកំណត់ហេតុ”⁶⁴ ហើយដែលបានផ្តល់ថា “មន្ត្រីអ្នកស៊ើបអង្កេតរបស់ កសល មានចេតនាផ្តល់នូវការពិតត្រឹមតែពាក់កណ្តាលជូនដល់អង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូង និងភាគី”⁶⁵។ ក្រុមមេធាវីការពារក្តីក៏បានលើកយោងសាជាថ្មីផងដែរ ទៅលើព័ត៌មានដែលពួកគេបានប្រមូលបានសួរចម្លើយអ្នកបកប្រែជាលក្ខណៈឯកជនទាក់ទងនឹងបញ្ហាដែលពួកគេមានបំណងកោះអញ្ជើញអ្នកប្រែក្នុងឋានៈជាសាក្សី ដើម្បីផ្តល់សក្ខីកម្មលើបញ្ហាទាក់ទងនឹងទង្វើ ដែលសហព្រះរាជអាជ្ញាបានសន្និដ្ឋានថា ច្បាស់ណាស់ថាមានការរំលោភលើវិធាន៣៥(១)(ឃ) ដែលហាមមិនឱ្យជ្រៀតជ្រែកចំពោះសាក្សីមានសក្តានុពលនេះ⁶⁶។

៣២- ទាំងអស់នេះបញ្ជាក់ថា សំណើសុំនេះ មិនមែនធ្វើឡើងដោយសុទ្ធចិត្តក្នុងការដាក់សារណាដើម្បីស្វែងរកព័ត៌មានដែលអាចជួយជម្រុញតាមផ្លូវច្បាប់ក្នុងការស្វែងរកការពិតនោះទេ។ ជាងនេះទៀត ទង្វើទាំងនេះគឺជាល្បិចបង្វែងខុសពីការពិតទាំងស្រុងដែលត្រូវបានគេរៀបចំឡើង ដើម្បីបង្កើតអោយមានការយល់ខុសអំពីភាពច្រូងចម្រាស់នៃនីតិវិធីនៅក្នុងដំណាក់កាលនៃការកសាងភ័ស្តុតាងប្រឆាំងជនជាប់ចោទតែប៉ុណ្ណោះ។

⁶² E224 សំណើរបស់ អឿន តាន ត្រង់កថាខណ្ឌ៨
⁶³ E224 សំណើរបស់ អឿន តាន ត្រង់កថាខណ្ឌ៨
⁶⁴ E224 សំណើរបស់ អឿន តាន ត្រង់កថាខណ្ឌ១៤
⁶⁵ E224 សំណើរបស់ អឿន តាន ត្រង់កថាខណ្ឌ១៨

⁶⁶ E234 សំណើ ត្រង់កថាខណ្ឌ១៩។ E221/1 ការឆ្លើយតបរបស់សហព្រះរាជអាជ្ញាទៅនឹងសំណើរបស់ អឿន សារី សុំឱ្យបើកសវនាការស្តាប់សក្ខីកម្មពីអ្នកបកប្រែទាក់ទងនឹងកិច្ចសម្ភាសន៍លើកទី២ របស់ កសល ទៅលើសាក្សី ភី ភួន ចុះថ្ងៃទី៤ កញ្ញា ឆ្នាំ២០១២ ត្រង់កថាខណ្ឌ ២០-២២។

III. សេចក្តីសន្និដ្ឋាន

៣៣- មិនមានភាពមិនចុះសម្រុងគ្នា រវាងក្រុមមេធាវីការពារក្តី និងសហព្រះរាជអាជ្ញានោះទេ ថាអង្គជំនុំជម្រះសាលាដំបូងមានអំណាចក្នុងការចាត់វិធានការបើកកិច្ចស៊ើបសួរអនុលោមតាមវិធាន៩៣នៃវិធានផ្ទៃក្នុង។ ករណីបើសិនជាមានការមិនចុះសម្រុងគ្នាលើបញ្ហាសំខាន់ណាមួយអំពីថា តើអង្គជំនុំជម្រះគួរអនុវត្តសិទ្ធិដោយផ្អែកលើការចោទប្រកាន់ដែលគ្មានមូលដ្ឋាន ដែលមានលក្ខណៈខុសគ្នាស្រឡះទៅកំណត់ហេតុនោះ (ដូចដែលក្រុមមេធាវីការពារក្តីបានលើកឡើង ដែរ ឬទេ?) ឬមួយក៏ថាតើអំណាចនោះគួរ ឬតែត្រូវបានអនុវត្ត ដោយមានការពិចារណាយ៉ាងហ្មត់ចត់ និងស្ថិតនៅក្រោមកាលៈទេសៈកម្រិតដែលមិនមានវត្តមានទាល់តែសោះនៅទីនេះ។

៣៤- ហេតុផលដូចបានរៀបរាប់នៅក្នុងសេចក្តីផ្តើមនៃសំណើរនេះ សហព្រះរាជអាជ្ញាមិនមានការជំទាស់ទេចំពោះសំណើរបស់ក្រុមមេធាវីការពារក្តីដែលថា “បើសិនជាពិតមានអត្ថិភាពនៃកំណត់ហេតុក្នុងការធ្វើសម្ភាសន៍កាលពីថ្ងៃទី១៧ ខែកុម្ភៈ ឆ្នាំ២០០៩ មែននោះ” ត្រូវដាក់បញ្ចូលវាទៅក្នុងសំណុំរឿង ដើម្បីឱ្យភាគីនានាពិនិត្យមើលឡើងវិញ និងប្រើប្រាស់”⁶⁷ ក៏ប៉ុន្តែ សហព្រះរាជអាជ្ញាសន្និដ្ឋានថា អង្គជំនុំជម្រះគួរតែបដិសេធចោលនូវផ្នែកផ្សេងទៀតទាំងអស់នៃសំណើនេះដោយសារតែគ្មានអង្គសេចក្តី ។

កាលបរិច្ឆេទ	ឈ្មោះ	ទីកន្លែង	ហត្ថលេខា
ថ្ងៃទី៨ ខែតុលា ឆ្នាំ២០១២	លោក យ៉ែត ចរិយា	ភ្នំពេញ	
	លោក Andrew Cayley		
	សហព្រះរាជអាជ្ញារង		
	សហព្រះរាជអាជ្ញា		

⁶⁷ E234 សំណើ ត្រង់ទំព័រ១៥